

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/31/2020
Identifikačné číslo spisu:	1414204276
Dátum vydania rozhodnutia:	12.08.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Petríková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:1414204276.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu G. F., bývajúceho v L., zastúpeného Jurek, advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Mostová 2, proti žalovanej Generali Poist'ovňa, a. s., so sídlom v Bratislave, Lamačská cesta 3/A, IČO: 35 709 332, zastúpenej MST PARTNERS, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Laurinská 3, o náhradu škody, vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 6C/52/2014, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30. mája 2018 sp. zn. 2Co/41/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 8. marca 2016 č. k. 6C/52/2014-232 rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 21.669,88 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne od 14. augusta 2014 do zaplatenia, náhradu trov vo výške 1.092 eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 8.057,60 eur na účet advokáta JUDr. Pavla Jureka. Vo zvyšku návrh zamietol. Žalobca sa zmeneným petítom domáhal zaplatenia sumy 21.669,88 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % o d 21. februára 2014 d o zaplatenia. Uviedol, že v danom prípade nebolo medzi účastníkmi sporné, že 18. februára 2012 nastala škodová udalosť, pri ktorej došlo k prasknutiu vodovodného potrubia budovy Haškova v dôsledku mrazu. Žalovaná po prešetrení poistnej udalosti vyplatila žalobcovi sumu vo výške 14.555 eur, keď výšku poistenia určila podľa článku 7 ods. tretí písm. a) všeobecných poistných podmienok. Žalovaná však, ako uviedol okresný súd, nevysvetlila, z akého dôvodu takto postupovala, keď nedošlo k zničeniu poistenej budovy, ktorá doposiaľ stojí. Podľa názoru súdu prvej inštancie vzhľadom na znalecké posudky bola preukázaná spôsobená škoda v sume 36.224,90 eur. Navyše z uvedených posudkov vôbec nevyplyva, že by stavba neexistovala alebo bola zničená, tak ako to vyžaduje uplatnený článok. Z tohto dôvodu dospel k názoru, že žalovaná nepostupovala pri určení poistného plnenia v súlade so všeobecnými poistnými podmienkami, keď nebolo sporné, že žalovaná nevyužila oprávnenia, ktoré jej

vyplývajú z § 793 Občianskeho zákonníka a z článku 4 ods. prvý všeobecných poistných podmienok, ktoré by jej umožnili v zmysle § 798 Občianskeho zákonníka primerane znížiť poistné plnenie. Uviedol, že poistná zmluva je obojstranne odplatná, tzn. že za plnenie poistiteľa v prípade poistnej udalosti platí poistený poistné. Poistné je určené poistnou zmluvou podľa toho, ako poistné riziko vyplýva z poistnej zmluvy pre poistiteľa. Žalovaná, ak mala pochybnosti, že sa zmenili okolnosti pre poistenie žalobcu, mala o tom žalobcu informovať a vyžadovať od neho potrebnú súčinnosť na prípadnú zmenu poistnej zmluvy. Nemožno zmenu zmluvy, aj s ohľadom na tú skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľsko-právny vzťah, viazať len na poistiteľa - žalobcu. V prípade, že by žalobca neposkytol potrebnú súčinnosť a nesplnil si tým svoju povinnosť, ktorá mu vyplýva jednak zo zákona a jednak zo všeobecných zmluvných podmienok, možno hovoriť o znížení poistného plnenia. Navyše žalovaná nepostupovala v súlade so zmluvou účastníkov a všeobecnými zmluvnými podmienkami, keď nevyčísliła poistné plnenie v zmysle článku 7 ods. druhý písm. a) všeobecných poistných podmienok. Žalobcom uplatnené poistné plnenie v žalovanej výške 21.669,88 eur zodpovedá poistnému plneniu po zohľadnení žalovanou vyplatenej sumy 74.555 eur. Súd prvej inštancie nemal pochybnosti o správnosti vyčísleného poistného plnenia znaleckými posudkami Ústavu stavebnej ekonomiky, s. r. o., ktorým bola vyčíslená škoda vzniknutá na nehnuteľnosti žalobcu. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu dňom 14. augusta 2014, preto okresný súd žalobcovi priznal aj úroky z omeškania, ktoré sú vo výške 5,15 % ročne. V časti úrokov z omeškania prevyšujúcich 5,15 % návrh ako nedôvodný zamietol. Záverom poukázal na to, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam. Preto rozhodol tak, ako je vyššie uvedené. Žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 1.092 eur za vyhotovenie znaleckého posudku a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 8.057,60 eur.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom z 30. mája 2018 sp. zn. 2Co/41/2018 na odvolanie žalovanej napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, v ktorom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 21.669,88 eur s úrokom z omeškania 5,15 % ročne od 14. augusta 2014 do zaplatenia potvrdil ako vecne správny. Ďalším výrokom zrušil tú časť rozsudku súdu prvej inštancie, na základe ktorej bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 1.092 eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 8.057,60 eur. Tretím výrokom priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Uviedol, že v danej veci je nepochybné, že žalovaná v rámci odvolania namieta skutočnosť, že súd prvej inštancie vôbec nevysvetlil dôvod, pre ktorý priznal žalobcovi nárok na poistné plnenie, napriek tomu, že požadoval priznať nárok na náhradu škody, k čomu odvolací súd uviedol, že civilné sporové konanie je ovládané zásadou iura novit curia. Právna kvalifikácia je v mysle uvedenej zásady vecou súdu, preto žalobca nebol povinný uplatnený nárok, ani obranu proti nemu právne kvalifikovať. K námietke prekvapivosti uviedol, že celé dokazovanie pred okresným súdom bolo zamerané na možnosť žalovanej znížiť poistné plnenie titulom podpoistenia s poukazom na ustanovenie čl. 7 bod 15 všeobecných poistných podmienok. Z uvedeného je zrejmé, že postupom súdu prvej inštancie nedošlo k vydaniu prekvapivého rozhodnutia, keďže celý priebeh konania nasvedčoval vydanému rozsudku. Pokiaľ išlo o právnu a vecnú argumentáciu žalovaná napáda aj to, že okresný súd bol povinný posúdiť výšku žalovaného nároku výlučne podľa dotknutej poistnej zmluvy a všeobecných poistných podmienok. V odvolaní uviedla, že z aplikovateľných všeobecných poistných podmienok vyplýva, že v prípade nároku žalobcu na poistné plnenie sa uplatňuje podpoistenie (článok 7 bod 15). V danom prípade bolo podľa žalovanej nepochybné, že predmetná nehnuteľnosť bola podpoistená, pričom koeficient podpoistenia predstavuje sumu 0,614. Žalovaná mala za to, že priznané plnenie nezodpovedá dojednanej poistnej zmluve. Odvolací súd uviedol, že v tejto súvislosti bolo nutné sa zamerať na skutočnosť, či bolo možné uplatniť článok 7 bod 15 všeobecných poistných podmienok a znížiť poistné plnenie. Žalovaná poukázala na to, že východisková hodnota nehnuteľnosti bola v znaleckom posudku stanovená na sumu 386.906,45 eur. Odvolací súd uviedol, že v prípade, ak by sa malo vychádzať z tejto východiskovej hodnoty ako z poistnej čiastky nehnuteľnosti, bolo by nutné, aby táto technická hodnota nehnuteľnosti bola zároveň aj poistná hodnota veci. Zo žiadneho ustanovenia poistnej zmluvy ani zo žiadneho ustanovenia všeobecných poistných podmienok však už nevyplýva, aká hodnota bola z a účelom poistenia tejto nehnuteľnosti v poistnej zmluve poistená. Uvedenú nejasnosť je potom ale potrebné vykladať v prospech žalobcu, nakoľko je nepochybné, že ide o spotrebiteľskú zmluvu a v prípade, že

ustanovenia zmluvy, respektíve všeobecných poistných podmienok nedávajú jednoznačné odpovede, je potrebné zaujať výklad zmluvy v prospech spotrebiteľa. Taktiež zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, že v danej veci je východisková hodnota nehnuteľnosti určujúca pre ustálenie ceny nehnuteľnosti. V prípade, že by žalovaná preukázala, že hodnota nehnuteľnosti uvedená v poistnej zmluve je východiskovou hodnotou, prípadne novou hodnotou alebo hodnotou časovou, respektíve všeobecnou hodnotou v zmysle poistnej zmluvy, tak by bolo potrebné, aby žalovaná taktiež preukázala, že ku dňu vzniku poistnej udalosti predmetná nehnuteľnosť bola podpoistená, a teda suma, na ktorú bola poistená nezodpovedala hodnote, na ktorú mala byť poistená. Žalovaná podľa názoru odvolacieho súdu neunesla dôkazné bremeno na možnosť uplatnenia článku 7 bod 15 všeobecných poistných podmienok a znížiť tak poistné plnenie vzhľadom na toto ustanovenie. Odvolací súd mal teda za to, že k podpoisteniu v danej veci nedošlo. Žalovaná mala za to, že v zmluve má byť uvedená tzv. nová cena a v prípade, že dôjde k zmene tejto ceny, je potrebné túto skutočnosť zo strany žalobcu žalovanej oznámiť a vzájomnou súčinnosťou zmeniť tak poistnú hodnotu nehnuteľnosti, inak je žalovaná oprávnená aplikovať čl. 7 bod 5 všeobecných poistných podmienok (za predpokladu zníženia ceny nehnuteľnosti). K čomu odvolací súd uviedol, že je nelogické požadovať od žalobcu, aby každoročne zasielal ohodnotenie poistenej budovy na tzv. novú cenu, keďže táto predstavuje hodnotu nákladov na zaobstaranie novej veci. Bežný spotrebiteľ je schopný predkladať iba taký znalecký posudok, ktorý ohodnocuje existujúcu nehnuteľnosť a to jej všeobecnú tzv. trhovú hodnotu v tom-ktorom roku, čo napokon žalobca aj spravil. V zmysle uvedeného preto považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej ako vecne správne. Výrok súdu prvej inštancie ohľadne trov konania zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie z dôvodu jeho vecnej nesprávnosti. Žalobcovi, keďže bol v konaní úspešný, priznal náhradu trov odvolacieho konania.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu (I. a III. výroku) podala žalovaná (ďalej aj ako „dovolateľka“) dovolanie s tým, že jeho prípustnosť vyvodzovala z § 420 písm. f/ CSP a z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, v zmysle čoho položila dovolaciemu súdu otázky, ktoré podľa jej tvrdenia ešte neboli najvyšším súdom riešené a boli podstatné pre rozhodnutie vo veci samej. Vo svojom dovolaní uviedla, že stanovenie poistnej čiastky predstavuje podstatný prvok zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovanou, a teda poistného zmluvného vzťahu ako celku, preto je súčasťou hlavného predmetu plnenia podľa poistnej zmluvy, z čoho vyplýva, že v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemožno vykonať prieskum prijateľnosti, resp. neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky, tak ako to urobili sudy nižšej inštancie. Po druhé žiadala vyriešiť to, či pre určenie podpoistenia je potrebné, aby bolo v poistnej zmluve určené, že poistná čiastka je nová, časová alebo všeobecná hodnota. V danom prípade bola poistná čiastka nepochybne stanovená poisteným, a teda žalobcom, čo nebolo v konaní sporné. V tejto súvislosti zdôraznila, že čl. 7 bod 15 všeobecných poistných podmienok stanovuje jasne, že ak je v dobe poistnej udalosti poistná čiastka stanovená poisteným nižšia ako poistná hodnota veci, čo je v danom prípade nepochybne splnené, potom poisťovňa poskytne plnenie, ktoré je v rovnakom pomere ku škode ako je poistná čiastka k poistnej hodnote. Z uvedeného je zrejmé, že sudy boli povinné posúdiť výšku nároku podľa čl. 7 bod 15 všeobecných poistných podmienok. Priznané plnenie preto nezodpovedá dojednanej poistnej zmluve a tým odporuje aj ustanoveniam Občianskeho zákonníka. Má za to, že na dohodnutie poistnej čiastky ako aj na to, že za jej stanovenie bol zodpovedný žalobca, aplikovateľná spotrebiteľská legislatíva nedopadá. Sudy nižších inštancií poukazovali na spotrebiteľsko-právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou, avšak neuviedli, na základe ktorého ustanovenia spotrebiteľskej legislatívy došlo podľa súdov k takej zmene poistnej zmluvy, na základe ktorej by bolo potrebné žalobcovi priznať poistné plnenie. Išlo pritom o zásadnú právnu otázku pre vyhodnotenie dôvodnosti nároku žalobcu na poistné plnenie. Stanovenie poistnej čiastky v poistnej zmluve bolo stanovené určite, jasne a zrozumiteľne, a teda z dikcie zákona vyplýva, že ani z tohto aspektu nemôže ísť o neprijateľnú zmluvnú podmienku, tak ako tvrdil žalobca. Na základe uvedeného navrhol, aby dovolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalovanej odmietol a priznal mu plnú náhradu trov konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) preskúmal vec a zistil, že sú splnené procesné podmienky prejednávania veci. Dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Vec preskúmal a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť, k čomu uvádza

nasledovné:

6. Právo na prístup k dovolaciemu súdu nie je absolútne. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok a tejto jeho mimoriadnej povahe zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti, prísne regulovanej Civilným sporovým poriadkom. Z ustanovenia § 419 CSP vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, len ak to zákon pripúšťa, pričom prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním.

7. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. V zmysle § 421 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

10. Podľa 432 ods. 1 CSP možno dovolanie, ktoré je prípustné podľa ustanovenia § 421 ods. 1 CSP, odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Právnym posúdením sa pritom rozumie činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

11. Žalovaná vo svojom dovolaní uviedla, že ho podáva v zmysle § 420 písm. f/ CSP. V prejednávanej veci však nešpecifikovala, z čoho vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania v zmysle uplatneného odvolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 420 písm. f/ CSP, ale len vo všeobecnosti odkázala na ustanovenie § 420 písm. f/ CSP. V zmysle § 428 CSP je dovolateľ povinný o. i. uviesť, z akých dôvodov dovolaním napadnuté rozhodnutie považuje za nesprávne, a tento dovolací dôvod (resp. dôvody) vymedziť spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP. Uvedené je podstatné a smerodajné aj pre samotný dovolací súd, pretože ten je v súlade s dispozičnou zásadou viazaný uplatnenými dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP), vrátane ich obsahového i rozsahového vymedzenia, a z iných, než dovolateľom uplatnených dôvodov, napadnuté rozhodnutie preskúmať nemôže. Preto ak dovolanie nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP, tak ako sa to stalo aj v prejednávanej veci, tento nedostatok má za následok odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. f/ CSP. Z uvedeného je zrejmé, že dovolanie v tejto časti nie je vymedzené spôsobom vyplývajúcim z § 431 ods. 2 CSP v spojení s § 420 písm. f/ CSP, a preto sa uplatnenou dovolacou vadou dovolací súd nezaoberal.

12. Žalovaná následne podala dovolanie aj v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, keď mala za to, že v dovolaní uvedené právne otázky, od ktorých záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu dovolací súd doposiaľ neriešil a to, že či v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka možno vykonať prieskum prijateľnosti, resp. neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky v rámci poisťného zmluvného vzťahu, čo podľa jej názoru možné nie je, pretože stanovenie poisťnej čiastky predstavuje podstatný prvok zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovanou, a teda poisťného zmluvného vzťahu ako celku a je súčasťou hlavného predmetu plnenia podľa poisťnej zmluvy, v zmysle čoho je zrejماً nemožnosť vykonaného

prieskumu. Po druhé, či pre určenie podpoistenia je potrebné, aby bolo v poisťnej zmluve určené, že poisťná čiastka je nová, časová alebo všeobecná hodnota. Súd nižších inštancií poukazovali na spotrebiteľsko-právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou, avšak neuviedli, na základe ktorého ustanovenia spotrebiteľskej legislatívy došlo podľa súdov k takej zmene poisťnej zmluvy, na základe ktorej by bolo potrebné žalobcovi priznať poisťné plnenie. Mala za to, že na predmetný poisťný nárok žalobcu sa mal uplatniť článok 7 bod 15 všeobecných poisťných podmienok a znížiť poisťné plnenie.

13. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom).

14. Dovolací súd sa preto najskôr zaoberal tým, či sú splnené tieto predpoklady prípustnosti dovolania, a to najmä z hľadiska, či v prípade dovolateľom nastolenej právnej otázky, ide o takú otázku, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu.

15. Žalovaná vo svojom dovolaní preto položila dovolaciemu súdu právne otázky, 1. „či pri poisťnej zmluve stanovenie poisťnej čiastky predstavuje podstatný prvok zmluvy vo vzťahu medzi účastníkmi zmluvy a či v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka možno, či nemožno vykonať prieskum prijateľnosti, resp. neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky“. 2. „či pre určenie podpoistenia je potrebné, aby v poisťnej zmluve bolo určené, či poisťná čiastka je nová, časová alebo všeobecná hodnota“.

16. V danom prípade dovolací súd po preskúmaní veci zistil, že dovolateľkou vymedzené právne otázky sú síce otázkami právnymi, avšak nie určujúcimi, resp. rozhodujúcimi pre vyriešenie predmetného sporu. Odvolací súd sa v rámci svojho odôvodnenia síce zaoberal spornosťou, z ktorých všeobecných poisťných podmienok sa má vychádzať pri posúdení nároku žalobcu na poisťné plnenie. Avšak jeho úvahy smerovali predovšetkým k posúdeniu, či nehnuteľnosť bola podpoistená. Konštatoval, že v prípade, že by žalovaná preukázala, že hodnota nehnuteľnosti uvedená v poisťnej zmluve je východiskovou hodnotou, prípadne novou, časovou alebo všeobecnou hodnotou v zmysle poisťnej zmluvy, tak by bolo potrebné, aby žalovaná rovnako v konaní pred súdom prvej inštancie preukázala, že ku dňu vzniku poisťnej udalosti predmetná nehnuteľnosť bola podpoistená a teda suma, na ktorú bola poistená nezodpovedala hodnote, na ktorú poistená mala byť. Vzhľadom na to, že tieto skutočnosti neboli v konaní pred súdom prvej inštancie zo strany žalovanej preukázané a neboli ani tvrdené, odvolací súd konštatoval, že žalovaná neunesla dôkazné bremeno o možnosti uplatniť článok 7 bod 15 všeobecných poisťných podmienok. S ohľadom na uvedené dovolací súd tak má za to, že základom pre rozhodnutie odvolacieho súdu bolo najmä to, že žalovaná nepreukázala, že v čase vzniku poisťnej udalosti bola predmetná nehnuteľnosť podpoistená.

17. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel po preskúmaní dovolania k záveru, že formulované právne otázky nespĺňajú atribút podstatných otázok, na ktorých by rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo, a teda nie sú spôsobilé založiť prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

18. Dovolací súd si plne uvedomuje, že by bolo v rozpore s princípmi spravodlivého procesu, pokiaľ by sa pri posudzovaní dovolania uplatňoval prílišný formalizmus. V rozpore s týmito princípmi ale nie je prístup majúci na zreteli, že ustanovenia CSP vyžadujú istú mieru formálneho a obsahového vyjadrenia dôvodov, z ktorých procesná strana vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania. Text, ktorý dovolateľka zadefinovala a označila za právne otázky relevantné z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, nie sú otázkami, na riešení ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie, a teda sa nepovažujú za otázky zásadného právneho významu.

19. Dovolací súd vzhľadom na uvedené v danom prípade dospel k záveru, že dovolanie dovolateľky nie je podľa § 421 ods. 1 CSP procesne prípustné, preto dovolací súd dovolanie dovolateľky aj v tejto časti

odmietol podľa § 447 písm. f/ CSP bez toho, aby skúmal vecnú správnosť rozhodnutia odvolacieho súdu.

20. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.